

ARTİSTLER VE MODELLER

Anais Nin

Öykü

Kaynak:

<http://ekitap.kolayweb.com/>

Ocak 2001

Bir sabah Greenwich Villagedaki bir stüdyodan çağırdılar beni... Millard adında bir heykeltıraşın stüdyosuydu bu... Yapacağı heykelin kabalamasını çıkarmış, canlı bir modelle çalışacak durumu gelmişti.

Vücudunun bütün çizgi ve kıvrımlarını çıplakmış gibi sergileyen bir elbise yontulmuştu heykele...

Çırılçıplak soyunmamı istedi benden... Heykeline öylesine dalmıştı ki, bana bakarken bile beni görmüyordu. Bu yüzden hiç çekinmeden soyunup poz verdim ona... Daha henüz çok masumdum o sıralarda... Ama. Millard öylesine işine dalmıştı ki karşısında sanki, çıplak vücudum değil de yüzüm vardı.

Çalışırken dur–durak demeden konuştu Millard... Montparnasse anılarını anlattı. Bu öyküleri benim hayal gücümü kırbaçlamak için mi, yoksa zaman doldurmak için mi anlattığını bilemiyorum. Ressamın fırça darbeleriyle bir manzara yaratması gibi o da Montparnasse'lı gözlerimin önünde sergiliyordu. Anlattığı öykülerden birini dilerseniz size de aktarayım. Modern ressamlarımızdan birinin karısı nemfomanyaktı. Sizin anlayacağınız; erkek budalasıydı.

Yüzü kireç gibi beyaz, simsiyah gözleri alev–alevdi. Gözkapaklarını hep yeşile boyardı. Söylenenlere bakılırsa da veremliydi.

Çok güzel, dolgun bir vücudu vardı kadının... Vücudunun tüm kıvrımlarını ortaya çıkaran siyah saten elbiseler giyerdi hep... İki elinizle kavradığınızda işaret parmaklarınızın birleşeceği kadar ince bir beli vardı. Dolgun vücuduyla çarpıcı biçimde çelişen bu ince beline on beş saatim kalınlığında. değerli taşlarla bezeli gümüş bir kemer takardı. İnsanı büyüleyen bir görünüşü vardı bu kemerin... Tıpkı bir köle kemeri gibiydi. Aslına bakılırsa. kadının bir köleden pek farkı yoktu. Cinsel iştihasının gönüllü kölesiydi sanki... Onu ilk görenler, gümüş kemeri kavrayıp çektiklerinde. kadının kollarının arasına atlayacağı izlenimini edinirdi. Cluny Müzesinde sergilenen orta–çağ bekaret kemerlerini de andırıyordu bu kemer... Beli kalın, önden inen kapağıyla Haçlı Seferleri süresince şövalye kanlarını namahremden koruyan kemerleri çağnştırıyordu, önce kadını, sonra kemeri görenlerin aklına ünlü bekaret kemeri fıkrası gelirdi. Hani karısına bekaret kemeri takıp da her ihtimale karşı anahtarı en yakın arkadaşına bırakan şövalyenin öyküsü vardı ya... İşte o... Gariban şövalye bir–iki kilometre gittikten sonra, arkadan tozu dumana katarak gelen bir atlı görmüş. durup beklemiş, gelenin arkadaşı olduğunu anlamıştı. "Yanlış anahtar vermişsin demişti arkadaşı...

Louise'in belindeki kemeri görenlerin hayalgüçleri hep bu yönde çalışıyordu. Kaldırım kahvelerinden birine gelip alevli bakışlarını masalarda dolaştırır, birinin "oturmaz mısınız?" diye öneride bulunmasını beklerdi. O günkü avının peşinde olduğunu anladık o zaman... Kocasını bütün bunların farkındaydı elbette... Olmaması için ya kör, ya sağır. büyük olasılıkla da ikisi birden olması gerekirdi. Zavallı bir adamcağızdı Louise'in kocası... Karısını kahveden kahveye, otel odasından otel odasına kovalamaktan bıkmıştı artık... Louise nimetlerini herkese eşit dağıttığı için, kahvelerdeki erkekler kadının yakalanmaması için kocasına hep yanlış adres verir, sonra da bir yolunu bulup Louise'e kocasının peşinde olduğu haberini uçururlardı. Adamcağız artık öylesine

kafayı oynatmıştı ki. yabancıya gitmesin diye. en yakın arkadaşlarının ayaklarına kapanıp Louise'le onların yatmasını isterdi.

Louise'in kocası yabancılardan çok korkardı. Başta Güney Amerikalılar olmak üzere, zencilerle Kübalıların cinsel güçlerinin çok büyük olduğunu duymuştu bir yerden... Karısının bunlardan biriyle düşüp kalkmaya başlaması halinde bir daha kendisine dönmeyeceğini düşünür, bu korkuyu günboyu yüreğinin derinliklerinde taşırdı.

Kocasının arkadaşlarını tükettikten sonra, günlerden bir gün, Louise. kocasını korkutan o "yabancılardan biriyle tanıştı. Son derece yakışıklı, boylu-boslu. buğday tenli, kalemle çizilmiş gibi düzgün hatlı, soylu görünüşlüydü bu Kübalı erkek... Dome kahvesine çöker, ağına uygun bir kadının düşmesini beklerdi. Düşünce de iki-üç günlüğüne, tüm cinsel iştahasını tıkabasa doyuncaya kadar bir otel odasına çekilirlerdi. Hayat felsefesi de ilginçti. bu Kübalı erkeğin... Avladığı kadınla geçireceği iki-üç gün öylesine görkemli, öylesine dördörtlülük bir seks şöleni olmalıydı ki, ne kadın, ne kendisi, bir daha birbirlerinin yüzüne bile bakmak istemesinler...

Kübalı yalnızca çok güzel konuşan biri değil, harika freskler de yapan bir ressamdı. Konuşurken dilinden bal. fresk yaparken fırçasından deha akardı sanki...

Uzatmayalım. Louisele Kübalı birbirlerine baktıkları anda yerlerinden kalkıp, tek söz söylemeden otele gittiler. Louise'in pürüzsüz beyaz cildi, dolgun göğüsleri, incecik beli. düz taranmış uzun sarı saçları ilk bakışta büyülemişti Antonio'yu... Louise de. Antonio'nun güçlü-kuvvetli vücudundan, ağır, rahat ve kendinden emin hareketlerinden çok etkilenmişti. Yüzünde güller açıyor. şen-şakraklığı hastalık gibi bulaşıyordu insana... "Bizim için dün de yok, yarın da... Yalnızca sen. ben ve seks şölenimiz var" diyordu Antonio, her davranışıyla...

Otel odasının kapısı üstlerine kapandığında doğruca dev pirinç yatağın başına gitti Louise... Bekle-meye başladı. "Kemerini çıkarma" dedi Antonio... Birden kadının üstüne giderek, gazete parçasıymış gibi elbiselerini yırtıp çıkarmaya başladı. Antonionun güçlü elleri arasında dağılan, lime-lime olan elbisesinden kurtulmuştu Louise'in görkemli vücudu... Belinde asılı duran gümüş kemeri dışında çırpılçılaktı. Antonio'nun elleri değdikçe vücudu titriyor, ihtirasla, şehvetle ürperiyordu. Sonra Louise'in saçlarındaki tokalan çıkardı Antonio... Şelale gibi omuzlara dökülüşünü seyretti. Ancak ondan sonra Louisei sırtüstü yatırdı yatağa... Elleriyle vücudunu okşamaya, dudaklarını dudaklarına bastırmaya başladı. Şehvetten inliyor, erkeğinin üstüne tırmanmaya çalışıyordu Louise... Bir yandan da Antonionun elbiselerini çıkarması için ötesine, berisine asılıyordu. "Daha çok zamanımız var dedi Antonio. "Acele etmene gerek yok... Bu oda ikimizin... ıkimizi de doyuracak yeterli zamanımız olacak... Hiç kaygılanma...

Louise'in üstünden kalkıp ağır-ağır soyunmaya koyuldu. Antonio... Buğday teni, her kadını zevkten ürpertecek kadar pürüzsüzdü. Dayanamayıp Antonionun üstüne saldırdı Louise... Ama adam kararlıydı. yapacağını yapmaya... Ellerini kimi zaman sevgiyle, kimi zaman hoyratça gezindirdi kadının vücudunda... Ama. bir tek kere bile kadınığına dokunmadı. Gözleri dönmüştü Louise'in... "Al beni diye inledi Louise... Ama, Antonio oralı değildi. Kadınlığından gayri her yerdeydi. Ama, oraya dokunmuyordu bile...

Artık kadınlığını orman yangınına andıran bir ateş basmıştı Louise'in... "Çıldıracağım. Aklımı oynatacağım" diye bilinçli, bilinçsiz düşünüyor, inliyordu. Orgazm olmak, boşalmak için Louise ne yaptıysa, boşa çıkardı Antonio... Her kıvranışında, her kıpırdanışında kölenin prangası gibi şakırdıyordu Louise'in belindeki gümüş kemer... Gerçekten de köleydi Louise... O buğday tenli, boylu postu adamın kölesi... Şehvet ve ihtirası bile teslim olmuştu Antonio'nunkine... Antonio istemedikçe hiç bir şey olmayacağını artık anlamıştı.

Yorgunluktan öldü. Louise'in bedenini saran ihtiras ateşi... Zemberek gibi boşalıverdi, vücudundaki tüm gerginlikler... Pamuk gibi yumuşacık oluverdi vücudu...

Ama. Antonio'nun işi bitmemişti. Daha yeni başlıyordu. Louise'i kendisine köle ettiğini anlar anlamaz. Daha bir heyecanla, daha bir ihtirasla, ellerini, parmaklarını gezindirmeye başladı kadının vücudunda...

Daha önce hiç yaşamadığı bir değişiklik olmuştu Louise'de... Hep yüzeyde hissettiği heyecan ilk kez benliğinin derinliklerine inmişti. Orada yanıp tutuşmaya, cehennemi bir sıcaklık edinmeye başlamıştı. Isının aleve ne zaman dönüşeceğini Antonio kararlaştıracaktı. Aralarında vardıkları sözsüz bir anlaşmaydı bu...

Derken elleriyle Louise'in kaba etlerini kavrayıp karnını karnına çekti Antonio... İlk kez o zaman birleştiler... Ama, her zevk iniltisinden sonra Louise'den ayrılıyor, elleriyle vücut gezintisini sürdürüyordu Antonio... Erkekliğinden Louisenin zevk almasını istemez bir hali vardı sanki...

Sonra Antonio sırtüstü uzandı yatağa... Louise'i üstüne çekti. Saniyeler, dakikalar geçiyor, Louise çıldıracak gibi oluyordu. Birden. hoyrat bir hareketle Louise'i üstünden atıp yataktan yere yuvarlayıverdi Antonio... Dizlerinin üstünde yürü" dedi kadına... Upuzun saçları omuzlarından aşağıya dökülmüş, yere değer duruma gelmişti Louise'in... Oda'nın çevresinde emeklemeye başlarken, ağır gümüş kemer de belim aşağıya doğru bükülmüştü. Orada da elde etti Louise'i... Sonra kaldırıp yatağa götürdü onu... Artık hiç bir yumuşaklık kalmamıştı hareketlerinde... Zangır-zangır titriyorlardı. Birden titredi, sarsılmaya başladı Louise... Çılgılığı andıran bir ses fırladı hançeresinden... Kolları, başı, bacakları bitkin düştü, bir yana... Hıçkıra hıçkıra ağlamaya başladı. öylesine şiddetli, eşi görülmemiş biçimde boşalmıştı ki, neredeyse aklını oynatacak raddeye gelmişti.

Antonio'ya karşı kendisini böyle elde ettiği için hem öfke, hem şükran duydu Louise... Sonra Antonio'nun yüzüne baktı. Gülümsüyordu Kübalı sevgilisi... Sonra soluklarının hızı düştü. Yatağa uzanıp bebekler gibi mışıl mışıl uyudular sabaha kadar.

Çeviri:

<http://www.erkeksengel.com/>

Kaynak:

<http://ekitap.kolayweb.com/>